

[Statsministeren.]

fortsatte Polemikken. Jeg vil blot til Afslutning gøre et Par korte Bemærkninger. Jeg vil ikke, hverken over for denne Sals Medlemmer eller over for Offentligheden, skjule, at denne Regering har mærket og mærker alle en Mindretalsregerings Vanskeligheder.

Man har nu under denne Debat bebrejdet os paa den ene Side, at vi fører revolutionær Politik — saaledes lød Indvendingen fra konservativ Side —, paa den anden Side, at vi fører reaktionær Politik — saaledes lød Indvendingen fra kommunistisk Side. Man har bebrejdet os paa den ene Side, at vi tager for lidt Hensyn til Rigsdagens Flertal, og paa den anden Side — i samme Ordføretaler — har man bebrejdet os, at Rigsdagen har for meget at sige. Ingen af Delene er rigtigt. Regeringen er en Mindretalsregering og maa, saa længe den faar parlamentarisk Støtte, og saa længe den finder Vilkaarene paa Rigsdagen forsvarlige uden at skride til Valg, fortsætte sit Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen bebrejdede os — jeg ved ikke, om han selv har Tilbøjeligheder i den Retning —, at vi ikke levede Livet farligt. Nej, trods Fristelsen har vi ikke gjort det, fordi vi fandt, at hverken Landets økonomiske Situation eller den udenrigspolitiske Situation opfordrede dertil. Vi har gjort vort Arbejde, som vi følte det var vor parlamentariske Pligt, vi har ikke tilstræbt en udfordrende Adfærd over for Folketingets forskellige politiske Partier. Vi har følt, det var vor Opgave efter 2 Aars Venstrestyre at søge alle Kræfter samlet for at komme udover det døde Punkt, Danmark paa saa mange Omraader var bragt til. Personlig har jeg den Opfattelse — og vil gerne sige det —, at der er gjort en beskedent Indsats, for at det kunde ske.

Der er nu skabt Forudsætninger baade for faglig og politisk Arbejdsro et Stykke Tid fremover. Sker der ikke Forværringer i den udenrigspolitiske Situation, er der Haab om, at vi — selv om der endnu er et træls Stykke Vej tilbage — nærmer os mere normale forsyningsmæssige Tilstande.

Det er Regeringens og mit Haab, at det — uanset vore forskellige Meninger — fortsat skal lykkes at skabe Flertal for en Politik, der kan føre vort Folk og vort Land fremad og opad.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen):

Jeg vil gerne rette en Tak til Ordførerne for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre, de ærede Medlemmer Hr. Holger Eriksen

og Hr. Jørgen Jørgensen, som i deres Indlæg har givet Tilslutning til den af Regeringen førte Udenrigspolitik. Ikke mindst har jeg med Glæde hørt det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Udtalelser om det nordiske Samarbejde, et Emne, som jeg senere skal vende tilbage til. Ogsaa de ærede Medlemmer Hr. Erik Eriksen og Hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte Udtalelser om Samarbejdet mellem Nordens Lande, som viser Overensstemmelse med Regeringens Bestræbelser.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen spurgte mig, om det er i Overensstemmelse med Grønlandsoverenskomstens Mening, naar U.S.A.s Regering ikke alene opretholder sin militære Besættelse af Grønland, men i Løbet af 1946 og 1947 har bygget nye militære Baser uden paa Forhaand at underrette den danske Regering derom. Han tilføjede, at Udenrigsminister Marshall for nylig har sagt, at der ikke opholder sig amerikanske Tropper paa noget Lands Territorium uden efter Overenskomst med det paagældende Lands Regering, og han spurgte, om dette vilde sige, at den danske Regering har godkendt, at der fortsat befinder sig amerikanske Tropper paa Grønland.

Jeg kan hertil svare, at det er i Overensstemmelse med Grønlandsoverenskomsten af 9. April 1941, at der findes amerikansk Personel paa Grønland. Det er mig ikke bekendt, hvad det ærede Medlem sigtede til med Bemærkningen om, at Amerikanerne efter Krigens Ophør har oprettet nye Baser paa Grønland.

Det ærede Medlem spurgte mig endvidere, om jeg fortsat er sikker paa, at Marshall-Hjælpen ikke vil blive gjort afhængig af Betingelser af politisk Natur eller af militærpolitiske Krav. Dette Spørgsmaal kan jeg besvare med ja.

Det ærede Medlem omtalte desuden, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft under den udenrigspolitiske Debat i Begyndelsen af Marts holdt en Tale, hvori han meget kraftigt gik ind for, at Danmark skulde slutte sig til en Vestblok, og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at jeg tav hertil. Han spurgte, om denne Tavshed skulde opfattes som en Tilslutning til dette Krav, og i benægtende Fald, hvorfor jeg tav.

Jeg skal hertil svare, at jeg ikke har forstaaet det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtalelser her i Tinget den 10. Marts som et Forlangende eller Forslag om Danmarks Deltagelse i en militær Alliance af vestlige Magter. Et saadant Forslag er ikke